

V roce 1937 založil Prof. Ing. Josef Stránský Ústav radiotechniky na tehdejší Vysoké škole strojního a elektrotechnického inženýrství ČVUT, 17. listopadu 1939 byl ústav uzavřen spolu se všemi českými vysokými školami. Po válce Ústav radiotechniky obnovil svou činnost opět pod vedením Prof. Stránského. V roce 1950 se Fakulta elektrotechnického inženýrství ustavila jako samostatná fakulta v rámci ČVUT a Ústav radiotechniky přešel do nově zřízené fakulty. Roku 1953 přispěl Prof. Stránský ke vzniku samostatné Fakulty radiotechniky ČVUT se sídlem v Poděbradech, později (1959) sloučené s elektrotechnickou fakultou ČVUT. V ústavu (v Husově ulici) existovala experimentální radiostanice OK6URS (Ústav – Radiotechniky – Stránský). V roce 1950 pak z ní vznikla radiostanice OK1KUR (dočasně také OK1OUR v době, kdy radiokluby spadaly pod ROH). Písmeno K označovalo kolektivní stanice – radiokluby a UR zůstalo z ústavu radiotechniky.

Radioamatéři byli členy ČAV, která byla v roce 1951 převedena pod odborovou organizaci ÚRO, kde působili v tzv. zájmových klubech. V roce 1952 vznikl Svazarm, ze zájmových klubů se staly organizace, podřízené politickým a vojenským orgánům. Jedním z hlavních úkolů Svazarmu byla předvojenská příprava branců a masová výchova dětí a mládeže. Zájmová sportovní a technická činnost v radioklubech byla více či méně trpěna a následoval přísný výběr, čistky a kádrování.

Také ministerstvo pošt na radioamatéry pamatovalo, a tak zaslalo už např. 25. května 1950 ústředí ČAV upozornění na mezinárodní změny v Morseově abecedě s platností od 1. 7. 1950, kde je - m.j. - "mezera mezi dvěma slovy má se příště rovnat sedmi (nikoliv jako dosud pěti) tečkám"...

Radioamatérů se svým obsahem však týkala velmi přísná ustanovení trestních zákonů č 86/50 a 88/50 Sb. K vůli tomuto paragrafu bylo např. vyšetřováno mnoho radioamatérů - posluchačů ČVUT v Poděbradech v roce 1957, neboť tam, vzhledem k profesnímu zaměření, dělalo mnoho studentů pokusy s "vysílačkami" od audionů s utaženou zpětnou vazbou a uhlíkovým mikrofonom v anténě, až po jednoduché jednoelektronkové k dorozumívání se "z pokoje do pokoje" na koleji. Děkan fakulty, RNDr. Forejt (ex OK1RV), pak dal odborný posudek, že "vysílaček bylo možné použít i na přenosy na větší vzdálenosti" - naštěstí (díky amnestii) nedošlo u žádného z vyšetřovaných k sankcím.

Díky postavení studentského radioklubu však naštěstí byly politické vlivy a důsledky relativně malé a ani v roce 1969 neměli členové klubu v Poděbradech žádné problémy. Navíc tehdy byla koncese OK1KUR v klidu a byla obnovena až v roce 1973 v Praze Dejvicích díky pochopení katedry radioelektroniky, od které radioklub získal prostor, který měl až do konce roku 2007. Ani v době normalizace se činnosti klubu nedotýkaly žádné problémy. V roce

1989 a 1990 se radioklub velmi aktivně zúčastnil spojovací sítě při pomoci při rumunských událostech.

Radioklub OK1KUR (OK1OUR) byl vždy jedním z neaktivnějších klubů v celé republice a stal se líhní několika vysokoškolsky vzdělaných generací radioamatérů. Navíc byl jedním z jediných tří radioklubů na vysokých školách v celém Československu (další byly v Košicích a v Bratislavě). Nyní jsou aktivní i radiokluby na ZČU v Plzni a na VŠB v Ostravě.

Členové OK1KUR uskutečnili vůbec první spojení mezi Československem a Německem v pásmu 144 MHz (viz [www.vhf.cz](http://www.vhf.cz)), stejně tak i v nyní již nepoužívaném pásmu 220 MHz :

*Československo - Německo*                      **OK1OUR/P - DL6MH/P**    08.07.1951 *Tropo šíření*

V různých odborných technických časopisech se také často zmiňovala činnost radioklubu OK1KUR (Krátké vlny 1952, Radiový zpravodaj 1972...):

*V OK kroužku si vede nejlépe stanice OK1KUR, součtem bodů ze všech soutěžních pásem. Na 56 MHz je první OK2KGV, na 145 MHz **OK1KUR**, jakož i na 220 MHz.*

Členové radioklubu zvítězili v průběhu celé existence klubu v celé řadě národních evropských i celosvětových radioamatérských závodů a uskutečnili několik set tisíc (minimálně) spojení s radioamatéry na celém světě.

Kromě klasického radioamatérského vysílání je součástí činnosti radioklubu také radiový orientační běh ROB, dříve hon na lišku. Členové radioklubu získali celou řadu medailí na republikových, evropských i světových mistrovstvích (ing. Ivo Tyl OK1FRI, Dana Kubíčková OK1DRI, mistr světa Jozef Šimeček a další). Klub byl také třikrát pořadatelem akademického mistrovství republiky v ROB.

Nelze neuvést významné radioamatéry, kteří nějakým způsobem prošli v době svých studentských let radioklubem na Elektrotechnické fakultě ČVUT. Patří sem např. předsedové Českého radioklubu po roce 1989: ing. Josef Polák OK1PD - spoluzakladatel OK1KUR a její zodpovědný operátor, absolvent FEL ČVUT, ing. Miloš Prostecký OK1MP – člen OK1KUR v Poděbradech, absolvent FEL ČVUT, současný předseda ČR ing. Jaromír Voleš OK1VJV - člen OK1KUR v Poděbradech, absolvent FEL ČVUT. Dále klubem prošli tehdejší pracovníci nebo studenti FEL: mj. prof. Jindřich Forejt OK1RV, tehdy děkan fakulty radiotechniky, dr. Ing. Miroslav Joachim OK1WI, předseda ČAV a zástupce ČSR v IARU, ing. Atilla Matáš OM1AM, v roce 1992 první náměstek ministra spojů, nyní pracovník ITU v Ženevě, ing. Milan Gütter OK1FM, spolumajitel GES Electronics, ing. Petr Douděra OK1CZ, majitel DD-

AMTEK, ing. Miloslav Hakr OK1VUM, majitel HCS komunikační systémy s.r.o., ing. Milan Dabač OK1AWZ, dříve spolujednatel ABC real s.r.o., ing. Jiří Šanda OK1RI, držitel několika světových a evropských rekordů v radiamatérských závodech, ing. Zdeněk Prošek OK1PG, pracovník spojů, který se zasloužil o zavedení převáděčů a povolení nových pásem WARC, doc. Karel Draxler OK1AET, doc. Rudolf Bálek OK1RB, doc. Václav Papež OK1VVP a mnozí další.

O popularitě radioklubu svědčí i mnohé odkazy na internetu, např. od OK1TLT: *„Po úspěšném ukončení studia na střední škole jsem nastoupil do prvního ročníku ČVUT FSI. Musím přiznat, že v počátku studia jsem musel téměř všechny koničky omezit, a proto mi zůstal jen poslech radiových vln. Stále mi však lákala vidina radioamatérského vysílání, která mi díky jednomu spolužákovi z fakulty dovedla až k Ludkovi OK1DLA, který vyučuje na sousední fakultě elektrotechnické. Od něho získávám první informace o radioamatérské činnosti“* nebo *„Kdysi jsem byl na návštěvě v kurníku (OK1KUR) nahore na FELu. Pres vikend bezel nejaky CW zavod a mne tam potrebovali tak maximalne na toceni antenou. Ale atmosfera byla super. Nad klicem supelo nekolik zpocenyh jedincu, kteri obcas vzrusene vykrikovali mne nesrozumitelne zkratky“* ([www.czfree.net/forum/...](http://www.czfree.net/forum/)).

Radioklub v uplynulém období také často spolupracoval s odbornými katedrami při řešení diplomových prací (katedra radioelektroniky, telekomunikační techniky, měření, elektromagnetického pole a obvodů).

Radioklub za celou dobu svoji novodobé existence v Praze Dejvicích od roku 1973 fungoval jen pomocí občasného přidělení antén od Svazarmu, odměny ve formě získání českého vysílače za vítězství v jedné české soutěži a malých dotací na uspořádání akademických přeborů.

Od fakulty ani ČVUT nikdy radioklub nezískal ani sebemenší finanční podporu na svoji činnost a tak jediným počinem fakulty byla možnost uspořádat 2 x akademický přebor v radiovém orientačním běhu v učebním středisku na Temešváru bez nutnosti platit za pronájem.

---